

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **Ing. J. M.**, zastoupeného Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Čs. legií 1719/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 29.5.2015, č. j. MSK 46585/2015,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 4.6.2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29.5.2015, č. j. MSK 46585/2015, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 3.3.2015, č. j. MMFM 28191/2015 o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce navrhl, aby věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Žalobce namítal, že již v průběhu celého přestupkového řízení poukazoval na to, že důkaz o jeho vině byl získán nezákonným způsobem. Nezákonně si počínali policisté, kteří měřili rychlost z policejního vozidla v civilním provedení, které stálo v odstaveném pruhu tělesa silnice pro motorová vozidla (tzv. autocesty). Žalobce citoval § 36 odst. 1 písm. a) a § 38 zákona č. 361/2000 Sb. a uvedl, že policisté tato ustanovení porušili, když stáli při krajnici, aniž by měli zapnuté nouzové osvětlení, anebo výstražné osvětlení vozidla a aniž by umístili za své vozidlo výstražný trojúhelník. Jednoznačně tak postupovali v rozporu se zákonem. V přestupkovém řízení přitom stejně jako v trestním řízení platí zásada, že není možné

užít důkazu, který byl získán nezákonným způsobem. Správní orgán I. stupně se s námitkou vypořádal špatně a zmatečně, když uvedl, že policejní vozidlo stálo na parkovišti na odstavné ploše u silnice II. třídy č. 648. Vzhledem k důkazní situaci je to nemožné. Žalovaný tuto námitku žalobce poté zcela nepochopil a vůbec se s ní v rámci svého rozhodnutí nevypořádal. Rozhodnutí je tak v tomto směru vadné, jelikož se nevypořádalo s jeho obhajobou. Nezákonným způsobem získaný důkaz není možné použít, ostatně i judikatura Nejvyššího správního soudu je v tomto směru jednoznačná. Z toho dle žalobce plyne, že doklad o měření pořízený policisty způsobem výše popsaným, jež byl podkladem pro závěr o spáchání přestupku, nebyl získán v souladu s právními předpisy a není možno jej v předmětném řízení o přestupku zákonným způsobem použít. K tomu, aby tento doklad policisté pořídili, totiž museli porušit pravidla silničního provozu, když zastavili v místě tělesa rychlostní komunikace, ale nepostupovali přitom v souladu s § 36 odst. 1 zákona o silničním provozu.

Žalobce dále namítal, že ve výroku není dostatečně určitým způsobem specifikováno místo, kde se měl žalobce přestupku dopustit. Ve výroku se pouze uvádí, že se ho měl dopustit za tunelem Lysůvky ve směru na Frýdek-Místek. V daném místě za tunelem se však v poměrně krátkém úseku objevují tři maximálně povolené rychlosti. Místo přestupku tak mělo být stanoveno mnohem precizněji, neboť by tento skutkový závěr mohl mít vliv na právní kvalifikaci jednání žalobce. Ani s touto námitkou se žalovaný dostatečně nevypořádal.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitce nezákonně získaného důkazu žalovaný uvedl, že žalobce konkrétně nepolemizuje s odůvodněním napadeného rozhodnutí, nýbrž pouze doslova opakuje námitku uvedenou již v odvolání. Žalovaný zopakoval, že ani případné spáchání dopravního přestupku policistou nemá za následek nezákonnost důkazu získaného jednáním, které má znaky přestupku. Uvedl, že žalobce neuvádí, jaký faktický vliv na správnost měření by takové porušení pravidel provozu policistou mělo mít, přičemž podle žalovaného je zřejmé, že žádný. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 39/2012-29, v němž soud konstatoval, že policisté jsou oprávněni překročit nejvyšší dovolenou rychlost při měření rychlosti vozidla, které překračuje nejvyšší dovolenou rychlost, aniž by museli mít zapnuta výstražná světla modré barvy. K námitce nedostatečného určení místa přestupku žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že má za to, že místo přestupku je dostatečně specifikováno tak, aby přestupek nemohl být zaměněn s jiným, současně z obsahu spisu je zřejmé, že žalobce nepochyboval o tom, jaký přestupek – konkrétně jaká hodnota překročení nejvyšší dovolené rychlosti – je mu kladen za vinu. Ke specifikaci místa přestupku ve výroku rozhodnutí žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 155/2014-36.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud ze správních spisů Magistrátu města Frýdku-Místku a žalovaného zjistil následující skutečnosti. Dne 14.10.2014 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 14.10.2014 v 08:58 hodin mimo obec Frýdek-Místek, silnice I/48 za tunelem Lysůvky ve směru jízdy obec Frýdek-Místek, byla vozidlu značky Ford Focus, RZ X, řízenému žalobcem, jehož totožnost byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu, naměřena rychlost 136 km/h v místech, kde je povoleno maximálně 80 km/h, po odečtení odchytky měřicího zařízení činila výsledná rychlost 131 km/h. Měření bylo provedeno radarem R7CCD s archivací – číslo snímku 63. Řidič porušil § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., nerespektování dopravního značení B20a (80), čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. Žalobce nepodal žádné vysvětlení, oznámení podepsal. Z úředního záznamu policisty pprap. J.H. ze dne 14.10.2014 vyplývá, že toho dne vykonával službu společně s policisty pprap. P. S. a pprap. H. V rámci společného výkonu bylo prováděno měření rychlosti jízdy mimo obec Frýdek-Místek na silnici I. třídy č. 48 za tunelem Lysůvky, ve směru jízdy k obci Frýdek-Místek. Služební vozidlo bylo zaparkováno za tunelem, obsluhu radarového zařízení prováděl pprap. P. S. Druhé služební vozidlo se nacházelo na realizačním stanovišti na odstavné ploše u silnice II. třídy č. 648. V rámci tohoto výkonu pprap. Slíva prostřednictvím radiostanice nahlásil rychlost jízdy projíždějícího vozidla tovární značky Ford Focus, RZ X. Tomuto vozidlu byla naměřena rychlost jízdy mimo obec 136 km/h (po odečtu odchytky měřicího zařízení 131 km/h) v místě, kde je rychlost jízdy upravena dopravní značkou „Nejvyšší dovolená rychlost“ č. B20a na 80 km/h. Rychlost byla naměřena a zadokumentována radarem R7CCD s archivací – č. snímku 63. Po dobu od změření rychlosti předmětného vozidla měl pprap. S. s tímto vozidlem vizuální kontakt až do pravotočivé zatáčky, nacházející se na tomto úseku. Poté již měla vozidlo na dohled pprap. H., která následně uvedené vozidlo zastavila, vyžádala doklady potřebné k řízení a provozu vozidla a občanský průkaz řidiče.

Součástí spisu je záznam o přestupku – fotodokumentace vozidla s detailem registrační značky změřeného vozidla a údajů o místě – silnice I/48, mimo obec Frýdek-Místek tunel, směr jízdy k obci Frýdek-Místek, o čase 08:58 hodin, rychlosti vozidla 136 km/h, č. snímku z měřiče – 63, s označením výrobního čísla rychloměru 197/94. Ve spise je ověřovací list autorizovaného metrologického střediska RAMET a.s., Kunovice č. 1/14 ze dne 6.1.2014 s platností do 5.1.2015, které se vztahuje k silničnímu radarovému rychloměru Ramer 7CCD, výrobní číslo měřidla 197/94, osvědčení policisty P. S. k obsluze silničních rychloměrů, kromě jiného i rychloměru Ramer 7CCD s archivací. Ve spise je rovněž potvrzení o převzetí kauce od řidiče ve výši 5.000,- Kč a evidenční karta řidiče.

10.11.2014 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na 25.11.2014. Žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z předmětného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č.

361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že dne 14.10.2014, v 08:58 hodin, na silnici I. třídy č. 48, mimo obec Frýdek-Místek, za tunelem Lysůvky, ve směru jízdy k obci Frýdek-Místek, řídil motorové vozidlo Ford Focus, RZ X a překročil nejvyšší dovolenou rychlost minimálně o 51 km/h, kdy Policií ČR byla zjištěna nejnižší prokazatelná rychlost 131 km/h, čímž měl porušit povinnost stanovenou v § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci dáno poučení dle § 59, § 37 odst. 4, § 33, § 36 odst. 3 správního řádu a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Na žádost zástupce žalobce advokáta Mgr. Petra Kausty, který prokázal zmocnění plnou mocí ze dne 18.11.2014 bylo ústní jednání přeloženo na 27.11.2014.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 27.11.2014 vyplývá, že se konalo za přítomnosti advokáta Mgr. Tomáše Krásného, který se dostavil v substituci zástupce žalobce Mgr. Petra Kausty a u ústního jednání byl přítomen také žalobce. Správní orgán I. stupně po seznámení s předmětem řízení a po provedení důkazů listinami dle § 51 správního řádu, a to oznámením přestupku ze dne 14.10.2014, úředním záznamem, záznamem o přestupku ze dne 14.10.2014, ověřovacím listem, osvědčením, potvrzením o převzetí kauce, evidenční kartou řidiče, vyzval žalobce, aby se k předmětu řízení a k jednotlivým důkazům vyjádřil. Žalobce, respektive jeho zástupce namítal, že přestupkové jednání bylo zjištěno z nezákonného postupu policie s tím, že z úředního záznamu vyplývá, že měření bylo prováděno ze služebního vozidla, které se nacházelo na rychlostní komunikaci R48 v odstavném pruhu. Tímto policisté porušili zákon o silničním provozu, když nedodrželi pravidla pro zastavení vozidla na tělesu dálnice, respektive rychlostní komunikace. V případě zastavení vozidla v odstavném pruhu je totiž nutné zapnout výstražná světla a do příslušné vzdálenosti umístit výstražný trojúhelník. Dále bylo namítáno, že se jednalo o vozidlo policie civilního provedení a policie v danou chvíli neměla zapnutý maják či jiné osvětlení, oznamující, že se jedná o vozidlo s právem přednosti jízdy, respektive vozidlo Policie ČR. Proto je nutné na toto vozidlo nahlížet jako na běžné vozidlo, pro které neplatí žádné výjimky ze zákona o silničním provozu. Jelikož tedy důkaz o rychlosti byl získán na základě postupu policie, který je nutné shledat nezákonným a protiprávním, není možné tento důkaz v řízení použít. Žalobce žádné další důkazy nenavrl, žalobci byla dána možnost se k dokazování a ke shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit. K těm se žalobce nevyjádřil, uvedl, že měl na seznámení s podklady pro rozhodnutí dostatek času.

Po tomto ústním jednání správní orgán I. stupně správní spis o žádné další podklady pro rozhodnutí nedoplňoval. Následně 3.3.2015 Magistrát města Frýdku-Místku vydal rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, jehož se dopustil tím, že dne 14.10.2014 v 08:58 hodin, na silnici I. třídy č. 48, mimo obec Frýdek-Místek, za tunelem Lysůvky, ve směru jízdy k obci Frýdek-Místek, řídil motorové vozidlo Ford Focus, RZ a překročil nejvyšší dovolenou rychlost minimálně o 51 km/h, kdy Policií ČR byla zjištěna nejnižší prokazatelná rychlost vozidla 131 km/h. Tímto jednáním porušil povinnost stanovenou v § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a byla mu uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dále byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. V odůvodnění

rozhodnutí se správní orgán I. stupně zabýval námitkou žalobce, že jeho přestupkové jednání bylo zjištěno nezákonným postupem policie. K této námitce uvedl, že přestupek byl zachycen měřidlem, které bylo schváleno – viz ověřovací list, policistou, který měl platné osvědčení k obsluze uvedeného silničního rychloměru – viz osvědčení č. 2402/12/005. Správní orgán I. stupně dále konstatoval, že vozidla Policie ČR v civilním provedení se zabudovaným radiolokačním měřičem rychlosti – silniční rychloměr Ramer 7CCD – lze použít při stání vozidla i při jízdě vozidlem. Je-li vozidlo v civilním provedení používáno k měření rychlosti za jízdy, označí se nápisem Policie, přičemž v případě přestupkového jednání žalobce bylo měření prováděno ze stojícího vozidla Policie ČR, jak vyplývá ze spisového materiálu, zaparkovaného za tunelem Lysůvka na realizačním parkovišti na odstavné ploše u silnice II. třídy č. 648 a uzavřel, že se proto touto námitkou dále nezabýval. 7.4.2015 Magistrát města Frýdku-Místku vydal usnesení o opravě zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení předmětného rozhodnutí a chybu v psaní na straně 3, odstavec 2, devátý řádek textu opravil tak, že část věty „...za tunelem Lysůvky na realizačním parkovišti na odstavné ploše u silnice II. třídy č. 648...“ nahradil textem „...za tunelem Lysůvky na silnici I. třídy č. 48,...“.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, v němž namítal, že důkaz o jeho vině byl získán nezákonným způsobem s tím, že nezákonně si počínali policisté, kteří měřili rychlost z policejního vozidla v civilním provedení, které stálo v odstavném pruhu tělesa silnice pro motorová vozidla (tzv. autocesty). Citoval § 38 a § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. a uvedl, že policisté citovaná ustanovení porušili, neboť stáli při krajnici, aniž by měli zapnuté nouzové osvětlení, anebo výstražné osvětlení vozidla a aniž by umístili za své vozidlo výstražný trojúhelník. Jednoznačně tak postupovali v rozporu se zákonem. Uvedl, že v přestupkovém řízení, stejně jako v trestním řízení, platí zásada, že není možné užít důkazy, který byl získán nezákonným způsobem. Žalobce dále uvedl, jak se s touto námitkou vypořádal správní orgán I. stupně s tím, že uvedl-li, že policejní vozidlo stálo na parkovišti na odstavné ploše u silnice II. třídy č. 648, pak k tomuto závěru chybí ve spisové dokumentaci jakýkoli důkaz. Uvedl, že na daném parkovišti stálo pouze policejní vozidlo, jehož posádka vozidla zastavovala a přestupková jednání s řidiči řešili. Uvedl, že k okolnostem způsobu stání policejního vozidla a způsobu samotného měření by bylo nutné provést další dokazování. Pokud by totiž v popsaném místě stálo i vozidlo, ze kterého bylo prováděno měření, nikdy by jej z tohoto místa nemohli změřit v úseku nacházejícím se za tunelem Lysůvky v místě, kde je povolena nejvyšší rychlost 80 km/h, neboť radarovým zařízením není možné měřit za roh. Dále namítal, že v samotném výroku rozhodnutí je pouze uvedeno, že měl přestupek spáchat při jízdě za tunelem Lysůvky. Místo přestupku není tedy přesně ve výroku specifikované. Navíc z argumentace správního orgánu je zřejmé, že správní orgán měl za to, že k přestupku došlo v jiném úseku, nežli uvedli policisté. Namítal, že rozhodnutí tak trpí i tímto formálním nedostatkem.

Žalovaný o odvolání rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 29.5.2015, č. j. MSK 46585/2015 a odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Po stránce procesní neshledal žalovaný vady, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobci bylo kladeno za vinu překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené dopravní značkou na 80 km/h při jízdě s motorovým vozidlem mimo obec. Místo, kde k protiprávnímu jednání mělo dojít, je úsek silnice I/48 v katastrálním území Frýdek-Místek, mimo obec ve smyslu zákona o silničním provozu, přesněji za

tunelem Lysůvky ve směru jízdy k obci Frýdek-Místek. Takto bylo proti žalobci vzneseno obvinění a o totožném skutku správní orgán I. stupně rozhodl, a to na podkladě zejména fotografického záznamu k přestupku (výstupu z radaru), podloženého ověřovacím listem, osvědčením policisty k ovládání měřiče rychlosti. Žalovaný konstatoval, že v řízení nebylo sporu o totožnosti řidiče ani o působnosti dopravního značení, omezujícího rychlost v místě za tunelem Lysůvky na 80 km/h. K námitce o údajně nezákonně pořízeném důkazu o překročení nejvyšší dovolené rychlosti s argumentací, že policejní vozidlo z jehož stanoviště bylo prováděno měření rychlosti, stálo v odstavném pruhu na dané rychlostní komunikaci a že policisté tím sami nedodrželi pravidla silničního provozu (neužili výstražných světél, neoznačili stanoviště výstražným trojúhelníkem), šlo o vozidlo v civilním provedení a policisté tedy neměli v danou dobu zapnutý maják, žalovaný uvedl, že se touto námitkou správní orgán I. stupně sice zabýval, ale nevypořádal ji podle mínění odvolacího správního orgánu zcela správně, respektive je zřejmé, že ji zčásti nesprávně pochopil. Žalovaný se k výše uvedené argumentaci správního orgánu I. stupně stavěl odmítavě, avšak přesto považoval výstupy z provedeného měření za hodnověrné důkazy a dodal, že s žalobcem je ve shodě s jeho tvrzením, že byl předmětného dne změřen za tunelem Lysůvky v úseku platnosti omezení nejvyšší dovolené rychlosti na 80 km/h (a nikoli u odstavné plochy u silnice II. třídy č. 648, kde je rychlost snížena na 30 km/h, jak ostatně plyne i ze spisové dokumentace). Žalovaný uvedl, že zejména z obrazového záznamu z radaru ze dne 14.10.2014 se podává stanoviště: I/48 FM MO tunel sm. FM (MO se vykládá jako mimo obec, FM je Frýdek-Místek), limit místa: 80 km/h, naměřená rychlost 136 km/h (před odečtem 3% km/h). Ve vztahu k překročení nejvyšší dovolené rychlosti 80 km/h bylo proti žalobci vzneseno obvinění a o takovémto skutku bylo rozhodnuto. Co se týče výše uvedené nesprávnosti místa v části odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí na straně 3 v odstavci druhém, žalovaný uvedl na pravou míru, že na místě označeném „jako odstavná plocha u silnice II. třídy č. 648“, probíhalo až zastavování dříve změřených vozidel a nebylo odtud prováděno měření do úseku bezprostředně za tunelem. Žalovaný konstatoval, že nelze tuto nesprávnost chápat jako zřejmou nesprávnost ve smyslu § 70 správního řádu, kterou jsou chyby v psaní, počtech, překlepy; jde o nesprávnost. Vzhledem ke zbytku odůvodnění však dle žalovaného nevystala pochybnost o tom, jaké jednání se napadeným rozhodnutím klade žalobci k tíži – k překročení nejvyšší dovolené rychlosti 80 km/h mimo obec o nejméně 31 km/h (tj. po odečtu tolerance měření). Proto žalovaný nesprávnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně nevyhodnotil jako vadu přezkoumatelnosti. K odvolací námitce ohledně nedostatečné konkretizace místa přestupku ve výroku o vině, žalovaný dodal, že místo určené číslem silnice, katastrem obce, úsekem mimo obec, za tunelem Lysůvky se ve spojení s mírou překročené rychlosti (o 51 km/h) a hodnotou minimální naměřené rychlosti 131 km/h (tedy je zjevné, že došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti 80 km/h) jeví dostatečně přesné. Žalovaný poznamenal, že jistě je možné vyložit místo za tunelem Lysůvky jako kterékoli místo po projetí tunelu, ale logicky se takto označí místo bezprostředně za tunelem. K odvolací námitce žalobce o nezákonnosti provedených důkazů, které dle jeho mínění byly pořízeny v rozporu se zákonem, žalovaný uvedl, že obviněním z porušení pravidel silničního provozu policistou, který odstavil motorové vozidlo na silnici pro motorová vozidla mimo označené parkoviště, kde je zakázáno zastavení a stání, není příslušný se správní orgán zabývat – toto by mohlo být věcí nadřízeného policisty – řidiče. Bez ohledu na to však dle žalovaného není zřejmé, jaký by měl podle žalobce mít vliv tento způsob stání vozidla na správnost a zákonnost měření. Žalovaný uvedl, že na podkladě výstupu z radaru s naměřenou rychlostí, v době měření platného ověřovacího listu, informace o proškolení policisty k měření použitým typem měřiče rychlosti, nepojal žádnou pochybnost o správnosti naměřené rychlosti 136 km/h, po odečtu 3%, tedy 131 km/h.

Vzhledem k uvedenému považoval za bezpředmětné provést důkaz výsledkem policistů k okolnostem a k způsobu měření, když o správnosti měření nenabyl pochyb. K okolnostem stání policejního vozidla jsou výsledky policistů k věci nepřínosné, nemají pro rozhodnutí věci význam. Výstup z měření rychlosti byl pořízen v souladu se zákonem – obsluhou přístroje k tomu proškolenou, radar byl platně autoritativně ověřen.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok o rozhodnutí přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Krajský soud zastává názor, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje veškeré zákonné náležitosti a splňuje mimo jiné i požadavek, aby spáchaný skutek byl ve výroku popsán dostatečně určitě a aby byl nezaměnitelný s jiným skutkem. Podle krajského soudu výrok rozhodnutí obsahuje zcela jasně a určitě místo spáchání přestupku: na silnici I. třídy č. 48, mimo obec Frýdek-Místek, za tunelem Lysůvky, ve směru jízdy k obci Frýdek-Místek...Takto byl skutek popsán v oznámení přestupku na místě samém a v oznámení o zahájení řízení o přestupku. Soud má za to, že určení místa spáchání přestupku, tak, jak bylo u předmětného přestupku vymezeno správním orgánem I. stupně zaručuje, že nevzniknou pochybnosti o tom, kde přesně se měl žalobce přestupku dopustit a je vyloučena možnost jeho záměny. Soud souhlasí s názorem žalovaného, jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí, že jistě je možné vyložit místo za tunelem Lysůvky jako kterékoli místo po projetí tunelu, ale logicky se takto označí místo bezprostředně za tunelem. Z výše citovaného obsahu spisové dokumentace také vyplývá, že rychlost vozidla žalobce byla změřena za tunelem Lysůvky v úseku platnosti omezení nejvyšší dovolené rychlosti na 80 km/h. Uvedené plyne z oznámení přestupku, ze záznamu přestupku včetně fotografického výstupu z radaru, s čímž koresponduje také úřední záznam policisty pprap. J. H., který projednával přestupek na místě samém, a to na realizačním stanovišti na odstavné ploše u silnice II. třídy č. 648, čili na místě, kde docházelo k zastavování již změřených vozidel příslušníky policie, které ovšem není totožné s místem, kde bylo prováděno měření, tj. na silnici I. třídy č. 48, mimo obec Frýdek-Místek, za tunelem Lysůvky, ve směru jízdy k obci Frýdek-Místek. Krajský soud uzavírá, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je z pohledu určitosti vymezení skutku bezvadný a žalobní námitka žalobce není důvodná.

Přisvědčit nelze ani žalobní námitce žalobce o nezákonnosti počínání policistů, kteří měřili rychlost z policejního vozidla v civilním provedení, které stálo v odstavném pruhu tělesa silnice pro motorová vozidla, aniž by mělo zapnuté nouzové osvětlení anebo výstražné osvětlení a aniž by policisté umístili za své vozidlo výstražný trojúhelník, z čehož žalobce dovozoval, že doklad o měření pořízený policisty způsobem popsaným, jež byl podkladem pro závěr o spáchání přestupku, nebyl získán v souladu s právními předpisy a není možno jej v řízení o předmětném přestupku zákonným způsobem použít s tím, že k tomu, aby tento doklad policisté pořídili, totiž museli porušit pravidla silničního provozu, když zastavili v místě tělesa rychlostní komunikace, ale nepostupovali přitom v souladu s § 36 odst. 1 zákona o silničním provozu. I s touto odvolací námitkou se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal, jak bylo výše citováno rozhodnutí žalovaného, a uvedenou námitku považoval za nedůvodnou. Jak zcela správně odkázal žalovaný v písemném vyjádření k této žalobě, na danou věc lze aplikovat závěry vyjádřené v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 39/2012-29. Za podstatnou krajský soud považuje tu

skutečnost, že v daném případě policisté vykonávali dohled nad bezpečností silničního provozu, čili vykonávali povinnost vyplývající pro ně z § 124 odst. 9 zákona o silničním provozu a § 79a téhož zákona, z nichž vyplývá, že policie vykonává dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích mimo jiné tím, že kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích a podílí se na jeho řízení a je oprávněna měřit rychlost vozidel. Nešlo tudíž o běžné okolnosti v běžném silničním provozu, kdy je nepochybné, že i policisté jsou povinni dodržovat právní předpisy týkající se provozu na pozemních komunikacích. Soud činí závěr, že ani případné porušení § 36 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 38 z. č. 361/2000 Sb. policisty resp. okolnost, že policisté měli stát při krajnici, aniž by na vozidle měli zapnutá nouzová osvětlení anebo výstražné osvětlení a aniž by umístili za své vozidlo výstražný trojúhelník, nejsou okolnostmi, které by měly za následek nezákonnost získaného důkazu o spáchání přestupku žalobcem, tj. záznamu přestupku včetně fotodokumentace z měření rychlosti.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.7.2015

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**